

היכל הקודש

בנשיאות הצדיק סיבבאל כ"ק סוהרא"ש שליט"א

אתר אינטרנט: <http://www.breslevcity.co.il>; אימייל: hkodesh09@gmail.com

כ' טבת ה'תשע"ב גיליון: 175

פרישת השבוע: בא

בניסת השבת: ת"א: 16:49 ירושלים: 16:33
צאת השבת: ת"א: 17:49 ירושלים: 17:47

משיחות מוהרא"ש נ"י

בני ובנותיי היקרים! ראו להקפיד מאוד ומאוד לא להשפיל את שום בריה שבעולם, כי המידה המגונה הזו - להשפיל בני אדם היא מהמידות הכי מגונות והכי גרועות באנושיות, ובזה שוברים את בני האדם, כי אין לך עוד שבר ומשבר גדול שבא על האדם, כמו כשמשפילים ומבזים אותו ברבים, ועל חטא זה לא יאבה השם סלוח לו, ומקבלים על זה בחזרה ביודעין ובלא יודעין, ואל תחשבו, כי היום הזה אתם על הגובה, ואתם יכולים להשפיל את כל מי שבא תחת ידכם, כי למחר יתהפך הגלגל שאחריים יהיו על הגובה ואתם תהיו למטה וישפילו אתכם, ואז אל תבואו בטענות אליו יתברך, למה משפילים אתכם, ודבר זה הוא ברור - שמי שמשפיל את אחרים, לבסוף משפילים ומבזים אותו ברבים, לכן ראו להזהר בזה מאוד מאוד, ולכבד את כל בר ישראל, אשר הוא חלק אלוך ממעל, וזה שלמות מצוות אהבת ישראל - לאהוב את כל בר ישראל בנפשו מצד החיות אלוקות שיש בו, וכשתדעו דבר זה, אז תמיד תכבדו את זולתכם, ולא תשפילו אותו.

הליכות עולם (מרן הרב עובדיה יוסף שליט"א)

לא יקרא קריאת שמע כנגד ערוות קטן, אפילו הוא תינוק בן יומו, ומכל מקום דוקא לענין קריאת שמע יש להחמיר בזה, אבל מתר לברך כנגד ערוות קטן, לכן אין המהול צריך לכסות ערוות התינוק שעה שמברך על המילה

מותר להרהר בדברי תורה כשהוא ערום, וכן מותר להרהר בדברי תורה כנגד ערוות אחרת, שנאמר ולא יראה בך ערות דבר, לשון דיבור, דיבור אסור הרהור מותר. לפיכך המתרחץ באמבטיה, מותר לו להכניס רשם קול, או רדיו, לשמוע תוכניות שיש בהן דברי קדושה, ואף על פי שהוא עומד ערום ומתרחץ, ובשעה שהוא שומע דברי קדושה מהרהר בהם, אעפ"י כן מותר, שהרהור לאו כדיבור נמי. במה דברים אמורים, כשאין בית כסא באותו חדר אמבטיה, אבל אם יש שם בית כסא, אסור. ואף בתי כסא שבימנו, שבד"כ הם נקיים, יש להם דין בית הכסא, ואסור להרהר שם בדברי תורה.

זאת התורה

בפרשת השבוע קוראים אנו כי לפני שהביא הקב"ה על המצרים מכת בכורות, כתיב (שמות יא): "ויאמר ה' אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים, ואחר-כך ישלח אתכם מזה" וכו', והנה לא אמר לו הקב"ה אז תיכף ומיד עניין מכת בכורות, רק הפסיק העניין, ואמר לו: "דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכל זהב" וכו', ורק אח"כ חזר לעניין מכת בכורות, וכתיב: "ויאמר משה כה אמר ה' כחצות הלילה אני יוצא בתוך מצרים" וכו'.

יש לדקדק למה באמת הפסיק הפסוק עם עניין השאלת כלי כסף וכלי זהב, ואיזו שייכות יש בין זה למכה האחרונה שהביא הקב"ה על המצרים וליציאתן של ישראל ממצרים? ועוד יש לדקדק, מהו "וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה", וכי פתאום נעשו המצרי והמצריה רעהו ורעותה של ישראל? הלא שונאים היו אותם מעולם, ולמה עכשיו נקראו רעהו ורעותה כחברים וידידים טובים?

ניתן לבאר כי הנה לפני שהביא הקב"ה מכה אחרונה על המצרים, שבזה יצאו בני ישראל מתוכם לחירות עולם, רצה הקב"ה לבחון אותם איך הם אווזים במידת השלום, ואם הם כבר מוכנים להשליך את אלילי כספם ואלילי זהבם בשביל השגת התכלית, ובפרט שהלא עיקר שיעבוד מצרים בא עליהם מחמת המחלוקת והדלטורין שהיו בניהם, כמו שאמר משה בשעה שראה שני אנשים עברים ניצים (שמות ב): "אכן נודע הדבר", ואמרו חכמינו הקדושים (רש"י שם): "נודע לי הדבר שהייתי תמה עליו, מה חטאו ישראל מכל ע' אומות להיות נרדין בעבודת פרך, אבל רואה אני שהם ראויים לכך מחמת הדלטורין שיש בניהם".

נמצא, שעיקר הגלות שהייתה חזקה עליהם באה מחמת חסרון השלום שהיה בניהם, ולכן עכשיו לפני גמר גאולתם ממצרים, רצה הקב"ה לבחון אותם איך הם עומדים במידת השלום ובגמילות חסדים אלו עם אלו, ולכן ציווה אותם: "וישאלו איש מאת רעהו...". היינו שיהודי אחר ישאל מן השני, ויעזור לו בגמילות חסד, בהשאלה ובהלוואה, אשר זה גדול יותר מן הצדקה, וע"י שהיו פותחים את ידיהם זה לזה באהבה ובשלום גמור, היה להם כלי נפלא לקבל בתוכו כל מיני השפעות טובות גם מן המצרים, כמו שכתוב אחרי-כך: "ויתן ה' את חן העם בעיני המצרים", כי השלום הוא כלי מחזיק ברכה לישראל לקבל בתוכו כל ההשפעות הטובות שבעולם, לכן הקדים השם יתברך ציווי זה לפני גמר גאולתם ממצרים כדי לבחון אותם איך הם אווזים במידת השלום. (תוך הנחל שנת התשנ"א, מוהרא"ש נ"י)

* * * * *

מסופר שבימי מוהרנ"ת ז"ל, היה יהודי פשוט בעיר טולטשין, שכל ברכותיו התקיימו, ושלא ר' יצחק ז"ל בנו של מוהרנ"ת ז"ל לשאול את אביו, מאין יש לאדם זה כוחו המופלא? וענה לו מוהרנ"ת ז"ל שיתהה על קנקנו לעקוב אחר התנהגותו, וישיבנו דבר. וכן עשה ר' יצחק ז"ל, וראה שעושה הרבה צדקה וחסד, וכתב זאת לאביו, ענה ואמר לו אביו, עדיין בשביל זה לא זכה למדרגה זו, והתבונן עוד במעשיו וראה שהוא יהודי תמים גדול, ואומר הרבה תהלים וכן לומד הרבה. והודיע זאת לאביו. ענה ואמר לו אביו, אין זה די עדיין, שבשביל זה יזכה למדרגה זו, עד שלבסוף התבונן, ושם לב, שבכל לילה הוא אומר סדר תיקון חצות בבכיות עצמות, ומבקש אז הרבה רחמים, וכאשר סיפר זאת לאביו, אז ענה לו אביו מוהרנ"ת ז"ל: "היינו דאנהי ליה!" רק בשביל זה זכה שברכותיו מתקבלות בשמיים. מכל זה רואים מעלת האדם הזוכה להיות ער בעת חצות, ואומר אז סדר תיקון חצות, ובוכה ומבכה אז שמיים וארץ על עצמו ועל כלל ישראל.

הדרך להצלחה

אהובי, בני היקר, למה לך ללכת במרירות, בעצבות ובדיכאון?! למה לך להצטער על עולם שאינו שלך?! הלא בין כך ובין כך תבלה את ימך בשווה – ברצונך ושלא ברצונך. מדוע לא תראה, שיעבור לך היום בשמחה, בשירים ובניגונים, מדוע לך להתיסר בייסורים ובמכאובים לשוא, ע"י עצבות ומרירות שאתה מתמרר בעצמך, ראה לדבר עם אחרים דיבורים של שמחה והתחזקות, וע"י זה תשמח גם את עצמך, ותאמר "די לצרות" שלך; וזכור דברים אלו, כי הם יסוד גדול בחיים, וכל אלו שנשתגעו, רחמנא ליצלן, ונפלו בפח יקוש, הכל מפני שלא רצו לקחת את עצמם בידיהם, כי כשאדם לוקח את עצמו בידי, ואומר "די לצרות" שלו, ומתחיל לדבר עם זולתו, ומחזק ומאמץ אותו, ויוצא מתוך עצמו, ע"י זה נגאל מכל צרותיו; לזאת, אהובי, בני היקר, ראה להכניס דברי אלה בליבך, ואז תשתנה לגמרי, ויתרחב לך ברוחניות ובגשמיות, ואם תציית אותי בזה לא תתחרט – לא בזה ולא בבא.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, שמידת הזריזות היא המידה הכי יקרה, שהאדם יכול לזכות אליה, כי מידת הזריזות מכניסה באדם תקווה, שמחה ולב רחב להשיג השגות האין סוף ברוך הוא, כי אי אפשר להשיג שום השגה ברוחניות אלוקות, כי אם ע"י מידת הזריזות והשמחה, כי הזריזות מכנסת באדם ערנות, שהוא תמיד ער ופתוח לקבל כל מיני השגות החכמה, וכן גם בגשמיות – כשהאדם זריז, הרי הוא תמיד שמח, וזה פותח לו פתחי ההצלחה. לא כן העצל – שהוא מפחד מכל דבר בין בגשמי ובין ברוחני, ותמיד חושב שזה לא בשבילו וכו', וכאילו הוא לא יוצלח וכו', עליו אמר החכם מכל האדם (משלי כ"ד-יט): "אמר העצל שחל בדרך ארי בין הרחובות, הדלת תיסוב על צירה ועצל על מיטתו, טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל פיו", ואז הוא נשאר בחוץ, ואין לו שום דבר; על-כן ראה, אהובי, בני היקר, להרגיל עצמך במידת הזריזות, ו"תהיה זריז" בכל עניינך בין בגשמי ובין ברוחני והזריזות תפתח את לבך בהרחבה גדולה, ותזכה לכל טוב אמיתי ונצחי. (הדרך להצלחה, מוהרא"ש נ"י)

לצאת מהדמיונות

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, כי כל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות, הכל מפני שאינך זוכה ליישב דעתך מכל מה שעובר עליך, ואתה חי בדמיונות, ומדמה בדעתך כאילו כך היית צריך להתנהג, וכן אדם זה מכון לרעתך, וכן מפני שאינך מיישב דעתך היטב, ואינך מנתח היטב את בעיותך, נדמה לך כאילו את הבעיות שלך אי אפשר לפתור כלל. ובאמת הכל רק דמיון גדול, כי מי שזוכה לבוא אל דעת האמת, ויודע אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלוקות גמור הוא, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו כלל, רק בהשגחת המאציל העליון – זוכה לצאת מכל מיני דמיונות ההורסים את האדם לגמרי. ועליך לדעת, אשר כל מה שתזכה להכניס בך אמונה פשוטה בו יתברך, ותדע בידיעה מוחלטת, כי הוא יתברך מנהיג את עולמו בהשגחה נפלאה ונוראה מאוד, אשר באמונה וידיעה זו כבר לא שייך להיות בעל דמיון, כי מה יעשה לי אדם מבלעדי הקב"ה, ועל-כן איני מפחד משום דבר, ומשום בריה שבעולם כלל, יהיה איך שיהיה, ויהיה מה שיהיה, תמיד אני יודע, אשר בכל פרט ופרט מענייני – יד הוי"ה באמצע, והכל ברצונו יתברך. (הדרך להצלחה, מוהרא"ש נ"י)

מתורת רבנו

פַּעַם אֶחָד דָּבַר מְעַנֵּן מְאֹד וְהִרְחַקַת הַתְּאֵהָה הַכְּלִילִית, שֶׁהִיא תְּאֵוֹת נְאוּף. עָנָה וְאָמַר: הִנֵּה אֲכִילָהּ, עַל - כָּל - פְּנִים נְתוּסָף לְהֶאֱדָם פֶּחַ וְחִיּוֹת עַל - יְדֵי - זֶה, אֲבָל זֹאת הַתְּאֵהָה, הֲלֹא אֲדַרְבֵּא, הִיא מִפְסָדַת וּמְזַקֶּת הַחַיּוֹת מְאֹד וּמִתְשֶׁת פָּחוּ שֶׁל אָדָם מְאֹד, בְּיָדָי אֵין צָרִיכִין אוֹתָהּ כָּלָל, כִּי - אִם בְּשִׁבִיל קִיּוֹם הַמִּין לְבַד:

אשר בנחל

מכתבים מוהרא"ש נ"י

שלום רב לידידי היקר לי מאוד, האברך הצמוד בפנימיות לבני לטוב כל הימים.... נרו יאיר ויזרח לנצח נצחים.

את מכתבך לנכון קבלתי זה כמה פעמים, אך מרוב טרדותיי בעסק הרבים – לא היה לי פנאי להשיבך. מה אומר לך! ראוי לנו לשמוח מאוד מאוד על נועם חלקינו, אשר בנחל שם חלקינו וגורלנו, ואנו יודעים מרבי אמת כזה, רבי המחיה ומחזק אותנו כל-כך, אשרינו, אשרינו, ומה נעים חלקנו! אשרינו, ומה נחמד גורלנו. עליך לדעת, כי בזה העולם עובר על כל בריה שבעולם מה שעובר, ואין שום בריה שתהיה נקייה מזה, ולכל אחד יש לו הצרות והמרירות והבלבולים שלו, ואין לקנא את שום בריה שבעולם, ואפילו שיאמר לך, שעליו אין עובר – אל תאמין לו, כי שקר בפיו, כי השלמות היא רק מי שדבוק בו יתברך, ונכלל לגמרי בו יתברך, ואחרת כולם חסרים (עייני לקוטי מוהר"ן ב, פב).

ועל-כן כשתברר לפניך ידיעה זו, שעל כולם עובר מה שעובר, לא תקנא בשום בריה שבעולם, אדרבא תשתדל גם אתה רק לברוח אליו יתברך מידי יום ביומו, ולהמשיך עליך אור זיו וחיות ודבקות הבורא יתברך, אשר מלא כל הארץ כבודו, ואין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל.

אחי היקר! כל מה שתכניס בדעתך יותר ידיעת אלוקותו יתברך, יותר תזכה להחזיק מעמד בזה העולם, כי הכל תלוי כפי חוזק האמונה שהאדם אוחז. נא ונא לא ליפול בדעתו כלל משום דבר, רק ראה להיות רגיל לברוח תמיד אליו יתברך, ולדבר עימו יתברך כאשר ידבר איש עם רעהו, והשם יתברך יעזור לך, שתצליח דרכך תמיד. הדורש שלומך...

רבנו נחמן מברסלב ז"ל רצה מאוד מאוד, שיהיה לאנשי שלומנו כל היום התבודדות, וילכו כל היום עם רצונות וכיסופים אליו יתברך. ומוהר"נ"ת (רבי נתן) ז"ל התפאר, שלו יש תלמידים כאלו, שבווערים כל היום אליו יתברך בתורה ובתפילה, כי תלמידיו היו תמיד נוהמים כאריות ביערות.

מקור השמחה

לעולם אל תפחד משום בריה שבעולם, כי מה יעשה לך אדם, והכל מושגח בהשגחה פרטי פרטית, ומה ששייך אליך אי אפשר בשום אופן ליקח ממך, ומה שלא שייך לך לא יבוא אליך. על – כן למה לך להתבלבל בחינם, ותחזור תמיד על מאמרם זכרונם לברכה (יומא לח'): בשמך יקראוך ובמקומך יושיבוך. אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה אפילו כמלוא נימא, ומי שיצטרך לך יבוא אל ביתך, ואם לא הסימן אין זה עניינך, ואתה, ברח לך רק אליו יתברך, ותבטל את עצמך אליו יתברך תמיד, ותתמיד בתורתו הקדושה יומם ולילה, ושום דבר לא יבטלך וימנעך מזה.